

[Ebba Strange]

Nu, hvor anledningen er givet, skal jeg give udtryk for SFs syn på de problemer, der er rejst.

Under debatten den 19. april i år stillede jeg den daværende justitsminister et spørgsmål om, hvorvidt politiet ville være villigt til at yde Christiania støtte i forsøget på at bekæmpe narkokriminaliteten i området. Justitsministeren lovede på politiets vegne, at det ville man. Spørgsmålet fra min side blev stillet, efter at justitsministeren havde udtalt en appel til christianitterne om at hjælpe politiet i dets arbejde med at bekæmpe kriminaliteten i området. Mit spørgsmål dengang blev ikke stillet ud af den blå luft; det blev stillet, fordi jeg vidste på grundlag af christianiternes egne udsagn, at narkokriminaliteten i området var taget til, og at det ville blive vanskeligt for dem selv at komme den til livs. Men justitsministeren henholdt sig til politiets oplysninger, og politiet havde ikke konstateret nogen stigning i narkokriminaliteten.

Nu er opfattelse af kriminalitet naturligvis forskellig, alt efter om man bygger den på personlige oplevelser og erfaringer eller man bygger den på statistikker. Politiets statistikker – det har vi fået både den forhenværende og den nuværende justitsministers ord for – handler dels om anmeldte forbrydelser, dels om opklarede forbrydelser i et givet område, og på den baggrund kan jeg naturligvis ikke drage hverken den nuværende eller den forhenværende justitsministers oplysninger i tvivl. Christianitterne derimod har deres egne erfaringer, deres egne oplevelser at bygge på, dem, man får, når man lever tæt i et samfund sammen med tusind andre mennesker. Det er helt klart, at dér får man en meget nær oplevelse af, på hvilken måde miljøet forandrer sig, og hvad det er, der er årsagerne til de forandringer, der sker. I et samfund, hvor man kommer hinanden nær, sporer man naturligvis forandringer på en helt anden og meget mere direkte måde, end det kan komme til udtryk i politiets statistikker.

B.l.a. på baggrund af justitsministerens løfte under den omtalte debat var der nogle christianitter, der i maj måned i år tog kontakt med personer inden for Københavns politi for at forsøge at få et samarbejde i gang med henblik på at komme salget af hård narko til livs i området. Forsøget endte i en politirazzia, der fandt sted den 17. maj

om morgenen, og som har været så vel beskrevet i pressen, at jeg ikke skal bruge tid på at beskrive den her. Et par dage efter razziaen fik justitsministeren og folketingets retsudvalg en skrivelse fra Christianiagruppen, hvori de beskrev forsøget på at samarbejde med politiet og razziaen. Derefter udbad folketingets retsudvalg sig justitsministerens kommentarer til Christianias skrivelse; den modtog vi en måned senere. Justitsministerens kommentar indeholdt ikke ét ord andet end en redegørelse for, hvad politidirektøren i København mener om sagerne. Det er vigtigt at være opmærksom på, at det var den samme politidirektør, der dagen efter razziaen den 17. maj udtalte til Ekstra Bladet, at vel fandt man ikke kokain og morfin på Christiania, men man fandt ca. 500 g hash og nogle tyvekoster, og i forbindelse med razziaen var der blevet fundet våben. Politidirektøren glemte imidlertid at oplyse, at disse våben ikke var blevet fundet på Christiania, men udenfor.

Nu ved jeg godt, at justitsministeren er øverste chef for politiet og derfor må bygge sine oplysninger på politiets rapporter, men når man står med så speget en sag som denne her, finder jeg det alligevel rimeligt, at justitsministeren også lyttede bare en anelse til de udsagn, der kom fra den anden part, som dog er direkte impliceret. Men politidirektøren – og det vil altså sige justitsministeren – gentog, at der ikke var konstateret stigning i salg eller brug af narkotika i området. Politidirektøren – justitsministeren – anså ikke som christianitterne razziaen for at være et brud på en indgået aftale. Politidirektøren – justitsministeren – håbede stadig, at der kunne etableres et samarbejde, mens christianitterne mener, at samarbejdsmulighederne med politiet med hensyn til narkotikabekæmpelsen er blevet meget svært skadet af den razzia, der fandt sted.

Justitsministerens svar var så mangelfulde i henseende til en forståelse for Christianias særlige situation, at jeg i sommerens løb måtte stille nogle uddybende spørgsmål til justitsministeren; heller ikke svarene på disse gav større forhåbninger om samarbejde.

Jeg må derfor konkludere, at når det drejer sig om ordenspolitiet, og når det drejer sig om kriminalpolitiet, synes der ikke at være problemer med hensyn til samarbejdet mellem Christiania og politiet. Når det deri-